

USKON KAUTTA MOOSES

Kiitos, veli Neville. Hyvää huomenta kaikki. On hyvä olla tänään täällä tabernaakkelissa. Ja ajattelin, että ehkä jos saisin veli Nevillen puhumaan tänä aamuna, minä yrittäisin tänä iltana. Ja sitten minä odotin pyhäkoulutuntia tälle aamulle. Ja mikä . . . Jos Herra suo, me koetamme pitää tämän pyhäkoulutunnin.

² No niin, siitä on nyt kaksi viikkoa, suunnilleen, kun tulin tänne. Ja olin hyvin hermostunut, niin kuin ymmärrätte, että kentällä minä tulin todella, todella uupuneeksi ja tuskin pystyin jatkamaan kauemmin. Ja sitten minun täytyi tulla tänne vain vähän lepäämään. Ja vietin noin kolme päivää Wolf Creekin padolla, Kentuckyssa, missä synnyin. Ajattelin: ”Voi, minusta tuntuu nyt todella hyvältä. Minä voin hyvin.”

³ Ja kun palasin takaisin kotiin, ja ensimmäinen pieni asia, jonka kanssa jouduin vastatusten, oli jonkinlainen asia hallituksen tuloveron kanssa. Vajosin jälleen pohjaan asti. Niinpä tajusin, että kestää kauemmin kuin vain viikon tai kaksi saada levätyä.

⁴ Ja palvelustehtäväni on nyt muuttumassa. Eikä minulla ole mitään kokouksia suunniteltuna. Ja tästä syystä minä vain vähän vetäydyin syrjään, ja ajattelin, ja nyt muutaman seuraavan viikon ajan minä vain lepäisin, lepäisin täysin, ja odottaisin Herraa.

⁵ Ja monet teistä ihmisistä täällä, jotka olette vanhaa kaartia, jotka olette olleet kanssamme niin kauan, te muistatte sen, mitä Herra on sanonut meille, Hän on aina tehnyt sen, mitä Hän sanoi tekevänsä.

⁶ Muistattehan, kun aivan alussa, täällä seurakunnassa, sinä aamuna, kun me laskimme tabernaakkelin peruskiven, kuinka Hän . . . Se on kirjoitettu ja on siellä kiven sisällä, Raamattuni esilehdellä. Sinä aamuna tuo suuri näky sanoi: ”Tämä ei ole sinun tabernaakkelisi.”

⁷ Minä sanoin: ”Missä se on, Herra?” Hän asetti minut ulos taivaan alle. Ja ääni tuli. Ja minä katsoin ja näin nuo kolme ristiä, niin kuin puut ja niiden hedelmät, ja niin edelleen. Te tiedätte, mikä tuo näky on. Se on ollut kirjoitettu vuosikausia.

⁸ Otin eräänä päivänä esiin vanhan kirjan, luin joistakin asioista, jotka Herra oli kertonut, ennustanut; jotka ovat jo tapahtuneet. Näistä nuorisojutuista, ja siitä, kuinka sota tulisi ja kaikista noista asioista, jotka ovat tapahtuneet.

⁹ Vain kaksi asiaa on jäljellä, yhdessä noista suurista profetioista. Se on, että autot ovat tiellä kauko-ohjauksella,

näyttäen munan muotoisilta, mutta te ette aja sitä. Se hallitsee itseään. Ja sitten siellä nousee esiin suuri nainen, koska Amerikka on naisten kansakunta. Ja se tulee. . . Suuri nainen nousee esiin ja on presidentti tai jotain sellaista, tässä kansakunnassa. Ja sitten tulee täydellinen tuhoutuminen. Koko kansakunta tullaan pyyhkäisemään pois.

¹⁰ Ja se, minä ennustan. . . Nyt tämä ei ole Herra, joka sanoo tämän. (Toinen asia, tuosta naisesta, se on, on Herra.) Mutta minä ennustin vuonna 1933, että maailma kohtaisi täydellisen tuhon ennen vuotta -77.

¹¹ Niinpä, en tiennyt silloin, että heillä olisi jotakin, joka voisi tuhota sen, niin kuin heillä on nyt, mutta minä näin tämän kansakunnan täydellisessä tuhossa, vain puiden kantoja ja muuta sellaista oli jäljellä.

¹² Niinpä, se on tulossa. Ja jos kaikki nämä muut asiat ovat tapahtuneet juuri niin kuin Hän sanoi, niin myös se tulee tapahtumaan, se on aivan niin kuin Hän sanoi Kirjoituksissa täällä, mitä Hän sanoo, jos Kristus tuli ensimmäisen kerran, Hän tulee toisen kerran. Ja kaikki ne asiat, joiden Hän sanoi tulevan tapahtumaan. Ja ajallaan nähden tämän ja tietäen, että me olemme. . . meidän vuoromme tulee kohta, kansakuntana, tietäen, että seurakunta on kohta menossa ylöstempaukseen. Se liikuttaa sananpalvelijan tai kenen tahansa maallikon sydäntä tietää, että me olemme tässä päivässä ja ajassa, jossa me elämme. Se on suurin aika, jossa kukaan ihminen on koskaan elänyt maan päällä, se on juuri nyt; se on, seurakunnalle. Niinpä, minä todella toivon teidän rukouksianne.

¹³ Ja sitten minä näin tabernaakkelissa, ja minä näin, että heillä oli. . . piti olla joitakin uudelleenvalintoja ja kaikkea, seurakunnassa, osalle johtokuntaa ja niin edelleen.

¹⁴ Ja—ja seurakunta tarvitsi pienen kokouksen, pienen heräämisen. Ja te olette aina olleet ystävällisiä minulle, ja siunanneet minua. Ja se, että olin täällä, näytti olleen siunaus teille. Ja varmasti, se että saan olla teidän kanssanne, on ollut siunaus minulle. Ja te olette aina hyväksyneet sen mitä sanoin olevan totuus, niin kuin olen nähnyt sen Jumalan avulla. Ja minä—minä arvostan sitä.

¹⁵ Niinpä sitten, minä aloitin ja sitten minun piti ottaa selvää, ja saada meidän seurakuntamme järjestykseen, sen johtokunnissa, ja sitten äänestystä varten ja niin edelleen. Ja sitten—sitten minä ajattelin, että sen jälkeen menisin ja lepäisin vähän ennen kuin menen takaisin kentälle.

¹⁶ Pitäkää se omana tietonanne. No niin, se ei ole ulkopuolisille. Se on tätä tabernaakkelia varten. Me haluamme kokouksen tämän tabernaakkelin kanssa, niin että kaikki, ja jokainen virhe, kaikki asiat, jotka ovat jatkuneet, ja ehkä pienet tunteet toinen toistansa kohtaan; ne, minä aion mennä jokaiseen

niistä ja tuoda heidät suoraan kasvokkain. Joten jos te ette halua kohdata sitä, teidän on parasta lähteä maasta; koska te tulette kasvokkain kaiken sen kanssa, niin kuin meillä oli tapana tehdä täällä tabernaakkelissa. Ja kaikki pitää oikaista, koska me olemme veljiä ja sisaria, jotka ovat murtaneet ehtoollista, Kristuksen Ruumista, siunausten pöydän ääressä. Ja vain paholainen tekisi jotakin, joka olisi väärin, ja aiheuttaisi tunteita, tai repimistä, tai jotakin sellaista. Ja minä otan veljemme Nevillen, ja me menemme paikasta toiseen ja tuomme ihmisiä toistensa luo, yhteen, kunnes vanha tabernaakkeli on saatu takaisin, vahvistetuksi jälleen, jaloilleen, liikkumaan Jumalan valtakunnan puolesta. No niin, tämä on syy, miksi olen sanonut tämän, koska me olemme oman pienen ryhmämme kanssa täällä tänä aamuna.

¹⁷ Ja nyt minä aion levätä vähän ja palata takaisin niin pian kuin voin. Sitten odotan lähteväni taas kentälle. Ja täällä kertoo, jos Herra suo, minä haluan ottaa sen vähän, mitä meille on kerääntynyt varoja ja niin edelleen, itseltäni, tähän ulkomaan lähetysohjelmaan, ja hankin itselleni uuden teltan ja joitakin uusia varusteita, ja aloitan kentällä, ei seurakunnasta seurakuntaan, vaan pitämään omia kokouksiamme.

¹⁸ No niin, halveksimatta veljiä, jotka ovat kutsuneet minua, mikä on ihmeellistä. Mutta ennen kaikkea, te huomaatte näissä kokouksissa, että he sanovat sinun olevan siellä, ja sitten kaikki ystävämme tulevat sinne, ja sitten on paljon suurta rahan keräämistä. Se vain tyhjentää noiden ihmisten taskut. Aloin vasta havaita sitä, näettehän. Joten se on, se ei ole oikein. Me haluamme, että meillä on paikka, jonne voimme tuoda heidät. Teidän ei tarvitse tuoda rahojanne. Tulkaa vain itse, ja—ja palvelkaa Herraa. Näettekö? Ja niinpä nyt . . .

¹⁹ Ja palvelustehtäväni on tullut muutokseen juuri nyt. Te muistatte, kun minulla oli tapana tarttua henkilön kädestä, ja vain seistä siellä, ja Herra kertoisi minulle, mikä heidän ongelmansa oli. Hän sanoi: ”Sitten tapahtuisi, että sinä tulet tuntemaan ihmisten sydämen salaisuuden.” Jokainen teistä tietää, että se on tapahtunut aivan täydellisesti niin kuin sanottiin. Nyt tämä on seuraava askel, joka on profetoitu ja ennustettu, joka tulee olemaan paljon sen yläpuolella, näettehän. Ja se on juuri nyt muutoksessa.

²⁰ Ja se on syy, miksi saatana taistelee minua vastaan tuloverotuksen kanssa, koettaen kertoa minulle, hallitus, että olen velkaa tuloveroa jokaisesta pennistä, jonka sain sananpalvelijana, siitä lähtien kun kaksikymmentäseitsemän vuotta sitten tulin palvelustehtävään. Se ei ole niin, koska se on kulkenut seurakunnan kautta täällä.

²¹ Minä olen tämän seurakunnan johtokunnan jäsen. Se on aivan oikein. Se on asiakirjoissa täällä. Niinpä sitten, jos minä

olen tämän seurakunnan johtokunnan jäsen-rahastonhoitaja, silloin ei ole mitään maailmassa . . . Hallituksella ei ole mitään tekemistä sen kanssa. He eivät kyseenalaista seurakuntaa. He kyseenalaistavat sen, että minä olen seurakunnan rahastonhoitaja. Ja johtokunnan jäsenet ovat allekirjoittaneet paperin, joka on siellä pankissa, että kaikki rahani . . . Sen sijaan, että minulla olisi oma säätiö, Minä käytin sen seurakuntani kautta täällä, koska se on automaattisesti säätiö, joka tapauksessa.

²² Ja sen tekeminen auttaa minua olemaan jättämättä seurakuntaa ja sivuuttamasta sitä, ja etten lähtisi enkä olisi täällä mitään. Sen jälkeen kun lupasin ihmisille, että palaisin seurakuntaan, kerta toisensa jälkeen, ja auttaisin heitä. Sen vuoksi pidin sen sillä tavalla, koska minä annoin lupauksen teille. Sen vuoksi minä pysyn sen kanssa sillä tavalla, sen sijaan että se olisi yksityinen. Sitten, jos te teette sen, se heittää sen organisaatioon. Ja minä olen tiukasti organisaatiota vastaan. Niinpä minä—minä pidän sen sellaisena kuin se on, Jumalan käsissä, niin että me voimme siirtyä eteenpäin Jumalan valtakunnan hyväksi.

²³ Nyt, tänä aamuna, me haluamme tutkia tätä siunattua vanhaa Sanaa, ja uskoa.

²⁴ No niin, minäkin haluan sanoa . . . Minä näen veli Eganin ja monia, joitakin johtokunnan jäsenistä istumassa täällä, sen jälkeen, kun meillä oli johtokunnan jäsenten kokous, yhtenä iltana; se on totta, minä kerron julkisesti seurakunnan edessä, että jokainen teistä ei ole enää nimitetty johtokunnan jäsen. Te olette valittuja johtokunnan jäseniä, ja teidän nimenne on kirjoissa. Hyvä on.

²⁵ Ja nyt heillä tulee olemaan joitakin muita valintoja, diakonien valinta ja niin edelleen. Ja veli Neville tulee kutsumaan heidät välittömästi tämän kokouksen jälkeen, hyvä on, ja rahastonhoitajan ja niin edelleen, kun me järjestämme seurakunnan. Laittakaa se valmiiksi, kaikki taustat, niin meillä voi olla herätys, kun se tulee.

²⁶ Nyt, juuri ennen kuin palaamme takaisin näille sivuille täällä, pyhäkoulutuntiamme varten, tähän elävän Jumalan suureen Sanaan, kumartakaamme vain päämme hetkeksi, kun puhumme tämän Kirjan tekijälle. Ja laittakaa nyt syrjään jokainen ajatus, kaikki mikä on vastakkaista, estäen teitä saamasta siunausta.

Rukoilkaamme.

²⁷ Kaikkein pyhin ja vanhurskas Jumala, Sinun siunattuun ja ylevään läsnäoloosi me tulemme nyt, uhraten Sinulle elämämme ja sielumme ja ruumiimme ja palveluksemme ja lahjakkuutemme. Ja kaiken, mitä meillä on, me luovutamme ne Sinulle. Ja kun Sinä katsot meihin, Herra, jos on jokin

paljastamaton ja tunnustamaton synti, me pyytäisimme Sinua, oi Herra Jumala, että Sinä sivelisit Poikasi Jeesuksen verta sellaiseen paikkaan. Sillä, käsittäen, että me itsessämme olemme riittämättömiä, ja silloin meidän on mahdotonta koskaan selvitä yksinämme. Mutta me luotamme täysin Hänen kalliiseen vereensä ja Hänen armonsa olevan meitä varten, jotta me arvottomat syntiset voisimme jonakin päivänä tulla rohkeasti Sinun läsnäoloosi tuoden edessämme tämän Herran Jeesuksen veren. Jonka sinä menneinä aikoina olet tunnustanut ainokaisen Poikasi vereksi, ja olet antanut lupauksen, että: ”Hänen kauttaan, jos me tunnustamme syntimme, me tulemme vanhurskaiksi Hänen armostaan.”

²⁸ Ja nyt me pyytäisimme, Herra, että Sinä antaisit meille anteeksi jokaisen virheen, minkä tahansa rikkomuksen tai laiminlyönnin, rikkomuksen, että jos jokin paha ajatus on lävistänyt sielumme, paholaisen tulisten nuolien kautta, että Sinä ajaisit pois tämän Sinun ja sinun kansasi pahan vihollisen.

²⁹ Ja me pyytäisimme Sinua lähettämään Pyhän Hengen tarttumaan Sanaan tällä hetkellä, kun me antaudumme välikappaleiksi, jotta Sinä puhuisit meidän kauttamme ja kuulisit meidän kauttamme Sinun sanaasi. Ja suo meidän vastineeksi vastaanottaa se niin kuin Sinulta, ja lähteä tästä paikasta tänään, tuntien että meidät on sopeutettu uudelleen Kristuksen asialle; jotta voisimme olla paremmin sopivia tämän illan ja huomisen palvelukseen Pyhän Hengen vierailun vuoksi.

³⁰ Siunaa veljiämme kaikkialla, seurakuntia ympäri maailman, jotka pitävät tarjolla Elämän Sanaa tänä pahana aikana. Meistä tuntuu, ettei ole paljoakaan aikaa jäljellä tehdä työtä, sillä yö on nopeasti tulossa. Sodan pilvet ajelehtivat jälleen. Pahuus on käsillä, ja me rukoilemme, että Sinä annat meidän työskennellä ennennäkemättömällä tavalla. Anna lepo meidän väsyneille ruumiillemme Herra, ja lähetä meidät takaisin taisteluun. Sillä me pyydämme sitä Herran Jeesuksen nimessä, ja Hänen tähtensä me rukoilemme. Aamen.

³¹ Kun me avaamme tänä aamuna Raamatun, Heprealaiskirjeen 11. luvusta.

³² Keskiviikkoiltana me puhuimme Heprealaiskirjeen 7. luvusta, ”Melkisedekistä, joka on ilman isää ja ilman äitiä, ilman päivien alkua, tai ilman elämän loppua.”

³³ Ja minä ajattelin, että ehkä tänä aamuna olisi asianmukaista avata jälleen tämä ihmeellinen kirja, koska meillä on tausta sille, mitä haluamme sanoa, edellisissä lukemisissa. Ja ohittaen 10. luvun ja 9. luvun, jotka ovat uhrilakeja, me tulisimme ”uskon” kohtaan. Ja täällä Heprealaiskirjeessä, 11. luvussa, ja aloittaen 23:sta jakeesta, me luemme sen tällä tavalla:

Uskon kautta pitivät Mooseksen vanhemmat häntä heti hänen syntymänsä jälkeen kätkössä kolme

kuukautta, sillä he näkivät, että lapsi oli ihana; eivätkä he pelänneet kuninkaan käskyä.

Uskon kautta Mooses kieltäytyi suureksi tultuaan kantamasta faraon tyttären pojan nimeä.

Hän otti mieluummin kärsiäkseen vaivaa yhdessä Jumalan kanssa kuin saadakseen synnistä lyhytaikaista nautintoa,

katsoen Kristuksen pilkan suuremmaksi rikkaudeksi kuin Egyptin aarteet: . . . ja hän käänsi katseensa palkintoa kohti.

Uskon kautta hän jätti Egyptin pelkäämättä kuninkaan vihaa; sillä koska hän ikäänkuin näki sen, joka on näkymätön, niin hän kesti.

³⁴ Minä haluan ottaa aiheeksi tänä aamuna, ”valitseminen uskon kautta.” Ja minä haluan ottaa tekstiksi, kolme ensimmäistä sanaa luvusta 23, *Uskon kautta Mooses*. Ja ”valitseminen uskon kautta,” suurin osa kaikesta, mitä me teemme, meidän täytyy valita uskon kautta. Ja kaikki, mitä me näemme Mooseksen tehneen, mikä on toistamisen arvoista, oli uskon kautta; ei näkemisen kautta, vaan uskon kautta.

³⁵ Ja syy siihen, miksi olen valinnut tämän tänä aamuna, seurakunnalle tässä tilassa, on ollut, että meidän . . . jopa meidän kouluissamme, ja ympäriinsä, meillä on ollut niin paljon tieteellistä opetusta. Tämän vuoksi me olemme vetäneet ihmiset pois uskosta. No niin, uskoa ei ole todistettu tieteellisesti. Usko on se, mitä tiede ei näe. Ja me . . . Jos me milloinkaan kadotamme tämän suuren uskon, silloin me olemme täysin pimeydessä, se . . . huolimatta siitä, kuinka hyvin me olemme koulutettuja, kuinka me voisimme selittää Jumalan Sanaa, jotta se sopisi omaan tapaamme uskoa.

³⁶ Ei ole mitään muuta tapaa miellyttää Jumalaa, kuin ainoastaan uskon kautta. Raamattu selvästi ilmoittaa sen sillä tavalla, ja se tapahtuu uskon kautta. ”Ja ilman uskoa,” sanoo Raamattu, ”on mahdotonta miellyttää Jumalaa.”

³⁷ Niinpä, jos usko on eri mieltä tieteen kanssa, ja tiede on eri mieltä uskon kanssa, se asettaa ne vastakkain toistensa kanssa, silloin meidän täytyy valita niin kuin Mooses valitsi. Uskon kautta me uskomme!

³⁸ No niin, jos me menetämme uskomme, silloin me emme koskaan saa Jumalalta vastausta rukoukseen. ”Sillä sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy ensin uskoa, että Jumala on ja että Hän palkitsee ne, jotka Häntä etsivät.” Niinpä, jos me menetämme uskomme, rukouksemme ovat mitättömiä; me emme pääse mihinkään.

³⁹ Niinpä me voimme tänä aamuna ajatella vain sitä, että pidämme kiinni uskosta. Sitten, jos me menetämme uskon,

kaikki toivomme on mennyttä. Ja jos me menetämme uskon, koko hengellinen todellisuutemme on mennyttä. Sillä teillä ei voi olla uskoa asioihin, jotka te näette, sillä ne asiat, jotka te näette, ovat kaikki katoavia.

⁴⁰ Jos me katsomme johonkin suureen henkilöön, suureen saarnaajaan tai suureen seurakuntaan, ne kaikki tulevat katoamaan, jonakin päivänä. Ja jos me katsomme suurta kansakuntaa, tai suurta asetta, ne kaikki tulevat katoamaan, jonakin päivänä. Ja sitten meidän täytyy elää uskon kautta, noista asioista, joita tiede ei voi selittää. Uskon kautta me uskomme.

⁴¹ No niin, me menetämme kunniamme, jos me menetämme uskomme. Nyt, jos me menemme pois uskosta, silloin me viemme seurakunnan älylliseen ulottuvuuteen.

⁴² Ja monta kertaa ihmiset ovat ajatelleet, että koska seurakunta oli suuri, ja heillä oli suuria kirkkoja, suuria torneja ja mahtavia, paljon hyvin pukeutuneita ja valmennettuja ihmisiä, ja paljon varoja, että heillä oli varaa sellaisiin asioihin, me, monta kertaa, ajattelimme, että se oli innoittavaa, että tämän tietyn seurakunnan täytyy olla innoitettu. Tai, me olemme usein viitanneet erilaisiin sananpalvelijoihin, jotka tulevat kentälle ja joilla on suurten väkijoukkojen kokouksia, ja me ajattelemme joskus, että ne ovat innoituksen merkkejä. Mutta se ei ole täysin totta. Se on inhimillistä innoitusta.

⁴³ Mutta todellinen innoitus tulee tekemällä Jumalan tahdon. Näettekö? Olipa se yksi, tai vain kourallinen. Olipa se suuri seurakunta tai pieni seurakunta, sillä ei ole merkitystä. Onko hän suuri, kaunopuheinen puhuja, tai vain mies, joka tuskin tuntee aakkosiaan, sillä ei ole väliä. Se riippuu siitä sanomasta, jota hän tuo, onko se Jumalan Sanan innoittama, vai onko se älyllisten käsitysten innoittamaa inhimillistä innoitusta?

⁴⁴ Jotkut ihmiset voivat innoittua kaunopuheisen puhujan ansiosta. Se ei tee sitä oikeaksi. Joskus he ovat innoitettuja, koska tuo mies on niin koulutettu, että hän saa ymmärtämään kantansa. Se ei tarkoita, että se olisi Jumalasta. Näettekö?

⁴⁵ Ainoastaan Jumalan ikuisen, iankaikkisen siunaton Sanan kautta, me voimme vastaanottaa innoituksen, ja se on Pyhän Hengen antama. Uskon kautta me vastaanotamme sen.

⁴⁶ Ajatelkaamme nyt Moosesta ja tätä suurta aikaa hänen elämästään. Ja me luemme hänen syntymästään, ja kuinka Jumala oli pitänyt hänestä huolta, mutta Mooseksen elämässä tuli hetki, jolloin täytyi olla valinnan aika. Jos me luemme oikein, me huomaamme, että hän oli Faaraon tyttären poika, ja oli valtaistuimen perillinen, ja hän olisi ollut seuraava faarao Egyptissä. Niinpä hän huomasi, kun hän katseli ympärilleen, sen jälkeen kun hän oli tullut täysi-ikäiseksi ja vastuulliseksi, ja siellä oli noita orjia, jotka työskentelivät mutakuopissa.

Ja Mooses, kun hän katsoi palatsin ikkunoista samoja orjia, joita faarao katseli, mutta millainen ero tuossa katselemisessa olikaan.

⁴⁷ Haluan nojautua tuohon ajatukseen tänä aamuna, muutamaksi minuutiksi, ja vieköön Taivaan Jumala sen perille jokaiseen sydämeen täällä, se miten te katsotte mitä tahansa, on se mikä tekee eron.

⁴⁸ Tuo suuri evankelista, John Sproul, joka oli veli Bosworthin palvelustehtävän käännynnäinen, jonka monet teistä muistavat vuosia sitten, Old Glory Barnista. Hän sanoi, että eräänä päivänä hän oli matkalla, ennen rakkaan kumppaninsa ja vaimonsa kuolemaa. He olivat La Sallessa, Lorrainessa, Ranskassa. Ja minulla oli etuoikeus vieraila tuossa samassa paikassa. Ja opas kuljetti heitä läpi puutarhojen, ja näytti heille erilaisia asioita. Ja he kohtasivat tietyn Herran Jeesuksen patsaan, ristiinnaulitsemisen. Ja herra Sproul seiso siellä, katsellen sitä, hän ja vaimonsa, ja sydämissään he kritisoivat sitä, mitä taiteilijalla oli täytynyt olla mielessään, tai kuvanveistäjällä, pikemminkin, kun hän hakkasi kivistä niin kauhean näköisen asian edustamaan Herran Jeesuksen kärsimystä ja rakkautta ja sääliä, ja kuinka se kaikki oli karkean ja pilkotun näköistä. Ja opas tuli herra Sproulin luo, ja hän sanoi: ”Herra, oletan, että te arvostelette tätä Herran Jeesuksen patsasta.”

Ja hän sanoi: ”Minä arvostelen.”

⁴⁹ Ja hän sanoi: ”En ole yhtään yllättynyt, koska useimmat ihmiset, jotka katsovat sitä, ensiksi he arvostelevat sitä.”

⁵⁰ Ja herra Sproul sanoi: ”No, minä en voi nähdä mitään sääliä tai innoitusta katsoessani sellaista, niinpä minä ihmettelen, miksi ikinä kuvanveistäjä teki sen tällä tavalla.”

⁵¹ ”Ja kuvanveistäjä...” Hän sanoi: ”Herra Sproul, tämä patsas on hyvä, ja kuvanveistäjällä oli oikea asia mielessään. Mutta ongelma on teissä. Siinä tavassa, jolla te katsotte sitä.” Ja hän otti häntä ja hänen vaimoansa kädestä, ja vei heidät alttarille tämän mainitun ristin juurella. Ja hän sanoi: ”Nyt, herra Sproul, katsokaa nyt ylös.” Ja kun hän katsoi ylös, hän sanoi, että hänen sydämensä melkein pysähtyi. Mikä ero olikaan seistä siellä kaukana ja katsoa sitä *tuolla* tavalla, ja mennä alas ja katsoa sitä sillä tavalla, kuin se oli tehty katsottavaksi.

⁵² Ja sillä tavalla Jumala on. Sillä tavalla tuo usko on. Kyse on tavasta, jolla te katsotte sitä. Jos katsotte sitä jonkinlaisena historiallisena Raamattuna, jostakin, joka oli menneinä päivinä, te ette koskaan pysty ymmärtämään Raamatun todellista arvoa. Teidän tulee polvistua ja totella tämän Raamatun käskyjä, ja katsoa sitä Pyhän Hengen silmin.

⁵³ Minä kysyisin tältä kuulijakunnalta tänä aamuna: Mitä hyötyä historiallisesta Jumalasta on meille tänään, jos Hän ei ole sama Jumala? Mitä hyötyä on Jumalasta, joka ottaisi Mooseksen

ja tekisi hänen kanssaan ne ihmeet, joita hän teki, mitä hyötyä meille olisi lukea sellaisesta Jumalasta, jos Hän ei ole sama tänään? Mitä hyötyä on Jumalasta, joka saattoi pelastaa tulisesta pätsistä nuo heprealaiset lapset, jos Hän ei ole sama Jumala tänä päivänä? Mitä hyötyä on Jumalasta, joka tuomitsee oikean ja väärän välillä, menneinä päivinä, ja rankaisee vääriä ja siunaa oikeita, jos Hän ei ole sama Jumala tänä päivänä? Mitä varten me menemme seurakuntaan? Miksi me pidättäydymme maailman asioista, jos Hän ei ole sama Jumala, jolla on sama tuomio, ja joka on samaa mieltä kuin Hän aina oli? Mitä hyötyä olisikaan Jumalasta, joka voisi koskettaa naisen kättä, jolla on raivoava kuume, ja kuume loppuisi, jos Hän ei ole sama Jumala tänään? Mitä hyötyä olisi palvella Jumalaa, joka voisi kutsua ystävänsä ulos haudasta, hänen oltuaan kuolleena neljä päivää, jos Hän ei ole sama Jumala tänään?

⁵⁴ Uskon kautta me uskomme, että jonakin kunniakkaana päivänä Hän kutsuu meidät esiin maasta, vaikka me olisimme enää lusikallinen tomua. Kuinka me todistamme sen? Me emme todista sitä. Me uskomme sen. Meitä ei pyydetä todistamaan mitään. Meitä pyydetään uskomaan se.

⁵⁵ Uskon kautta Mooses teki *sen ja sen*. Ja kun Mooses nuorena miehenä katsoi palatsin ikkunasta, orjiin, hän näki saman joukon likaisia, siivottomia, törkyisiä orjia, jotka faarao näki.

⁵⁶ Ja kun faarao katsoi heihin ja egyptiläiset, he eivät olleet mitään muuta kuin joukko orjia. Se on kaikki, mihin he kelpasivat; vain ollakseen inhimillisiä mudan läiskijöitä, tehdäkseen mutaisia tiilejä niitä kaupunkeja varten, joita faarao rakensi. Sillä tavalla egyptiläiset ja faarao katsoivat orjia.

⁵⁷ Mutta Mooses, kun hän katsoi heitä, Mooseksella oli erilainen katse. Kun hän näki heidät kulkemassa ikkunan ohi, suuret juonteet kasvoillaan, kyyneleet, jotka valuivat heidän poskillaan, ja heidän kumaraiset ruumiinsa, hän katsoi heitä Jumalan kansana. Hän ei pitänyt heitä orjina. Hän katsoi heitä Jumalan valittuna kansana.

⁵⁸ Ja, oi, kun kuljen ympäriinsä, maasta maahan ja kansakunnasta kansakuntaan, saarnaten! Sen jälkeen kun minä jätin tämän pienen tabernaakkelin, joka on kirkkokuntien välinen instituutio, ilman muuta lakia kuin rakkaus, ei muuta kirjaa kuin Raamattu, eikä mitään muuta uskonnustusta kuin Kristus, olen yrittänyt katsoa Jumalan lapsiin, ja hylättyihin, Jumalan valitsemina ja valittuina ihmisinä. Minä en kysy heiltä, kuuluvatko he Branham tabernaakkeliin. Minä en kysy heiltä, ovatko he metodisteja, tai ovatko he presbyteerejä, tai jos he ovat helluntailaisia, tai nasarealaisia, tai Pyhyiden pyhiinvaeltajia, minä vain haluan katsoa heitä Jumalan kansana. Ja nähdessäni heidän tekonsa ja toimintansa, että he ovat Herran Jumalan palvelijoita, ja minun sydämeni

kaipaa yhteyttä heidän kanssaan, riippumatta siitä, mihin he kuuluvat. Minä vain kaipaan heidän yhteyttään. Minä rakastan heitä, koska tiedän, että he ovat Jumalan kansaa.

⁵⁹ Kun näen naisen tulevan kadulla, pitkässä hameessa, ja hänen hiuksensa siististi laitettuna, ja—ja kunnollisen näköinen leninki päällä; ja minä näen toisen nuoren naisen, ehkä saman ikäisen, pienet shortsit päällään; hän voi olla, ulkonäöltään, kaksi kertaa kauniimpi kuin nainen, jolla on pitkät hiukset, maailman näkökannan mukaan, mutta minä tulen olemaan tuon tytön puolella, joka on pukeutunut kuin kristitty. Vaikka he nauraisivat hänelle ja kutsuisivat häntä fanaatikoksi, kuitenkin, minä valitsen puoleni. Hän ei ehkä ole niin kaunis kuin tuo toinen tyttö, piirteiltään, mutta hän näkee jotakin. Uskon kautta hän näkee Hänet, joka on näkymätön, joka johtaa hänen elämäänsä.

⁶⁰ Kun näen työssään miehen, jota kutsutaan ”diakoniksi” tai ”saarnaajaksi” tai ”fanaatikoksi,” koska hän kieltäytyy tupakoimasta ja juomasta olutta ja käymästä tansseissa, niin kuin muut heistä, ja häntä kutsutaan ”fanaatikoksi,” sydämeni on hänen puolellaan. Hän on veljeni tämän Egyptin maaperällä, saaden sydämemme kaipaamaan syleillä häntä ja sanoa: ”Veli, me olemme pyhiinvaeltajia ja muukalaisia tässä maassa, ja minä kaipaan olla yhteydessä sinun kanssasi.”

Mooseksen täytyi tehdä valinta, valiten uskon kautta.

⁶¹ Kuinka moni nuori mies olisikaan tarttunut tilaisuuteen tullakseen faaraan tyttären pojaksi! Kuinka moni nuori mies olisi tarttunut siihen mahdollisuuteen, joka Mooseksella oli, nauttiakseen kaikista maailman nautinnoista ja loistosta, tullakseen Egyptin kuninkaaksi, saadakseen koko maailman jalkojensa alle! ”Mikä järjetön asia,” niin hänen aikansa nuorten miesten on täytynyt ajatella, ”kun Mooses päätti ottaa paikkansa Jumalan vaivatun ja kärsivän kansan kanssa.”

⁶² Miksi hän teki sen? Uskon kautta, kun hän kohotti katseensa, hän katsoi tämän maailman loiston taakse. Hän katsoi synnin nautintojen taakse. Ja Raamattu sanoi, että hän kesti, koska näki Hänet, joka oli näkymätön, uskon kautta, ja hän valitsi palvella tuota Jumalaa huolimatta siitä, mitä tapahtui.

⁶³ Se ei ole muuttunut. Monet meistä voisivat mennä niin sanottuun parempaan rakennukseen. Voisimme ehkä nauttia parempaan penkkiin istumisen toveruudesta ja nautinnoista. Me voisimme olla suositumpia juodessamme ja tupakoidessamme ja pukeutuessamme ja käyttäytyessämme niin kuin maailma. Mutta mikä on vialla? Te olette kohottaneet katseenne, ja uskon kautta te näette Hänet, joka on näkymätön, ja olette asettuneet tämän päivän hylättyjen ja niin kutsuttujen hihhuleiden puolelle. Sillä uskon kautta me näemme Hänet, joka on näkymätön, valiten kärsiä vainoa ja ahdistusta.

64 Minä en sanoisi ihmisille, että heidän tulisi valita olla ahdistettuja. Minä en sano, että teidän pitäisi valita kärsimykset. Niin ei olisi inhimillistä tehdä. Mutta jos velvollisuuden polulla tulee kärsimyksiä, silloin otetaan ne sellaisena kuin ne tulevat. Minä en halua teidän tekevän jotakin, jotta joku pilkkaisi teitä. En haluaisi teidän sanovan eri asioita, kuten: ”Minä olen... Minä kuulun seurakuntaan, joka ei usko siihen-ja-siihen, maailmassa,” ja sellaisia asioita, vain saadaksenne ihmiset pilkkaamaan teitä. Te aiheutatte sen itsellenne. Minä en sanoisi, että teidän pitäisi tulla tänne ja käyttäytyä ja tehdä jotakin radikaalia. Minä en haluaisi teidän tekevän niin, jotta joku sanoisi, että sinä olet fanaatikko. Te aiheutatte sen itsellenne. Mutta jos se on teidän velvollisuutenne polulla kohti Jumalaa, antakaa maailman sanoa, mitä he haluavat sanoa. Jatkakaa elämäännne.

Te teette valinnan. Jokaisen miehen ja naisen täytyy tehdä tämä.

65 Entä jos faarao olisi voinut nähdä sen, mitä Mooses näki? Hän näki ihmisten kärsimykset. Hän tiesi, mikä hinta oli maksettava. Mutta uskon kautta hän valitsi sen, ennemmin kuin saadaksen synnin nautinnot.

66 Täällä istuu ehkä joku pieni nuori nainen, joka on viehättävä nuori nainen, maailma haluaisi sanoa sinulle, ”Tee näin-ja-näin. Sinä olet kaunis. Sinun vartalosi on niin kauniin muotoinen, että sinun pitäisi näyttää se.”

67 Mutta sisareni, kohota katseesi ja katso sen ohitse, Häneen, joka sanoi: ”On kauhistus, että nainen pukee yllensä miehelle kuuluvat vaatteet.”

68 Jos miehet yhteisösi ihmisten joukossa, jos naiset, joiden kanssa olet tekemisissä, sanoivat: ”Leikkaa nuo pitkät hiukset pois. Se olisi tyylikkäämpää. Se olisi tätä, tuota tai muuta.” Tai: ”Se tekisi sinusta paremman.” Älä kuuntele sitä!

69 Sinä kohotit katseesi ja uskon kautta näit Hänet, joka sanoi: ”Naisen hiukset ovat hänen kunniansa, eikä hänen tule leikata niitä.”

70 Jos he sanovat: ”Se olisi suosittua. Sinä pärjäisit paremmin työssäsi, tai pomosi kanssa, jos ottaisit seurallisen drinkin. Jos sinä polttaisit tupakkaa niin kuin muutkin naiset, olisit seurallisempi naapuristossasi.”

71 Uskon kautta nostakaa silmännne ja katsokaa Häneen, joka sanoi: ”Jos te saastutatte tämän ruumiin, niin Minä hävitän sen.” Uskon kautta me uskomme nuo asiat. Se ei ole mitään, mitä te näitte. Se on jotakin, mitä te uskotte. Uskon kautta Mooses teki sen.

72 Ja tässä uskon vaelluksessa, tulee aika, jolloin täytyy tehdä valinta.

⁷³ Loot teki tuon surullisen virheen, jonka me teemme. Monta kertaa me valitsemme omaksi parhaaksemme. Me valitsemme asioita, jotka olisivat parempia.

⁷⁴ Joskus, jos seurakunnassa tulee pieni riita, ja joku sanoisi: ”No, diakoni tai pastori on tällä puolella.” Älkää katsoko sitä. Katsokaa, mikä on vanhurskasta. Ottakaa tuo asia esiin ja tuokaa heidät molemmat yhteen. Se on jumalallista.

⁷⁵ Te voitte valita. Ja me valitsemme omaksi hyödyksemme. Me valitsemme jotakin, mikä on omaksi parhaaksemme.

⁷⁶ Mutta Mooses valitsi ahdistukset ja häpeän, vaeltaakseen Jumalan kansan kanssa. Ajatelkaa sitä nyt. Kuunnelkaa sitä. ”Valitsi kärsiä vaivaa yhdessä Jumalan kansan kanssa ja luki sen suuremmaksi aarteeksi, sillä hän kesti, koska hän näki Hänet, joka oli näkymätön.”

No niin, Loot joutui kerran tekemään valinnan.

⁷⁷ Ja voi olla, että tänä aamuna täällä istuu miehiä ja naisia, jotka tekevät lopullisen valintansa. Te olette tänään sitä, mitä olette, koska useita vuosia sitten te päätitte olla sitä, mitä te olette nyt. Ja se, mitä te valitsette nyt, määrää sen, mitä te tulette olemaan viiden vuoden kuluttua tästä päivästä. Viiden vuoden kuluttua tästä päivästä sinä saatat olla lähetysaarnaaja. Viiden vuoden kuluttua tästä päivästä sinä saatat olla nimekäs kristitty.

⁷⁸ Tai viiden vuoden kuluttua tästä päivästä saatat olla helvetissä, koska teit väärän ratkaisun. Viiden vuoden kuluttua tästä päivästä saatat puhdistaa sylkykuppeja kapakassa. Viiden vuoden kuluttua tästä päivästä saatat olla prostituoitu kadulla.

⁷⁹ Tai, sinä saatat olla mies tai nainen, joka on—joka on kunniaksi mille tahansa yhteisölle, koska valitsit Kristuksen. Viiden vuoden kuluttua tästä päivästä te voitte olla kirkkaudessa, poismenneenä ylöstempauksessa, koska te teitte valintanne tänään.

⁸⁰ Mutta teidän täytyy valita. Älkääkään katsoko siihen, mitä te näette. Valitkaa se, mitä te näette uskon kautta. Ainoa asia, jolla on merkitystä, on se, mitä te valitsette uskon kautta.

⁸¹ Loot, kun hänen täytyi tehdä valinta. Abraham antoi Lootille mahdollisuuden tehdä oman valintansa.

⁸² Ja Jumala antaa teille mahdollisuuden tehdä valintanne. ”Valitkaa tänä päivänä, ketä te palvelette.” Eedenin puutarhassa oli tiedon puu ja Elämän puu. Ihmiselle annettiin etuoikeus valita kumpi tahansa, jota hän halusi. Ja niin on tänäänkin. Teille on annettu etuoikeus, vapaina moraalisina toimijoina, valita, mitä tahansa te haluatte valita.

⁸³ Minun neuvoni teille on, älkää katsoko nykyaikaisia asioita ympärillänne, ja suosiota ja sen hohdokkuutta, mitä te voisitte olla. Vaan valitkaa mieluummin, uskon kautta, Hänet, joka antoi lupauksen, että jonakin päivänä Hän tulee ja oikaisee

kaikki vääryydet, ja antaa teille iankaikkisen elämän ja herättää teidät kuolleista. Vaikka valitsettekin halveksitun tien Herran harvojen kanssa, tehkää se valinta. Jos ongelmia on käsillä, jos on ongelmia maassa, jos ongelmia on seurakunnassa, jos kotona on ongelmia, riippumatta siitä, missä ne ovat, tehkää valintanne, ”Uskon kautta minä palvelen Jumalaa. Minun sydämeni nöyrytyy Hänen läsnäolossaan. Minä tulen kulkemaan Jumalan lasten kanssa. Näen heidät halveksittuina ja hyljeksittyinä, ja ulos ajettuina ja pilkattuina, mutta minä otan silti paikkani. Minä pysyn aivan vieressä. Ja kun he itkevät, minä itken heidän kanssaan. Ja kun on murhetta, minä murehdin heidän kanssaan. Niin kuin he elävät, niin minä tulen elämään.”

⁸⁴ Niin kuin Noomi sanoi. . . Tai Ruut sanoi Noomille: ”Sinun tiesi ovat minun tieni. Minun tieni ovat sinun teitäsi. Missä sinä asut, siellä minä tulen asumaan. Minne sinä menet, sinne minä menen. Se Jumala, jota sinä palvelet, on oleva minun Jumalani.” Tehkää se valinta, vaikka se vaatisi teiltä kaiken, ajatellessanne olevanne joku. Nöyrytkää ja kulkekaa Herran halveksittujen, harvojen kanssa, ja pysykää uskollisina palveluskentällä ja tehtävässänne.

⁸⁵ Loot katsoi ympärilleen. Hän sanoi: ”Minulla on mahdollisuus valita.” Ja hän katsoi kohti Sodomaa. Hän näki, että nuo hyvät nurmipellot olivat parempia kuin mitä Abraham näki, ja missä Abraham oli. Hän näki tilaisuudet laiduntaa karjaansa, saada lihavampaa ja parempaa karjaa.

⁸⁶ Toivottavasti en loukkaa kenenkään tunteita. Mutta se on ollut liian monen saarnaajan kanta, tehdä kompromissi evankeliumin suhteen, ajatellen, että he saavat enemmän rahaa siitä. Ruokalippu! Minä asuisin mieluummin tuossa hedelmättömässä maassa, söisin, joisin puurosta ja söisin voileipäkeksyjä, kuin tekisin kompromissin vakaumuksestani uskoni suhteen elävän Jumalan Sanaan. Minä valitsen tieni.

⁸⁷ Jotkut heistä sanoivat: ”Billy, mikä on vialla sinun kokouksissasi, kun siellä on liian monia helluntailaisia.” Eräs suuri kirkkokunnallinen sananpalvelija sanoi sen.

Minä sanoin: ”Sponsoroisiko sinun kirkkokuntasi minun kokoustani?”

⁸⁸ Jokin aika sitten *Look*-lehdessä, uskoakseni, oli artikkeli. Ja tuo kirjoittaja sanoi siellä, puhui helluntailaisista. Hän sanoi: ”Helluntaiseurakunta on nopeimmin kasvava seurakunta maailmassa tänä päivänä.” Miksi? Se johtuu siitä, että miehet ja naiset ovat nostaneet silmänsä ja katsoneet kauas.

⁸⁹ Ja kirjoittaja myös onnitteli helluntailaisia. Oi, tietysti, hän sanoi: ”Jotkut heistä tulivat radikaaleiksi ja niin edelleen. Mutta metodistit palvovat uskontunnustusta. He palvovat Jumalaa uskontunnustuksen kautta. Baptistit tekevät samoin,

ja presbyteerit. Mutta helluntailaiset palvovat Raamattunsa kautta.”

⁹⁰ Uskon kautta me näemme lupauksen. Minä valitsen osani heidän kanssaan, huolimatta siitä, kuinka paljon heitä halveksitaan, minä olen silti yksi heistä. Vaikka heitä pilkataan ja heillä on myötä- ja vastoinkäymisiään, niin kuin Israelilla oli, minä en koskaan halua seistä väärän profeetan, Bileamin, kanssa kukkulan rinteellä, ja yrittää kirota sitä, minkä Jumala on siunannut. Sillä tuossa leirissä on lyöty kallio ja verinen uhri, ja tulipatsas. Riippumatta siitä, missä he ovat, se johtaa heitä voittoon, ja heidän täytyy saada se, koska he ovat luvattu kansa, joka vaeltaa uskossa. Vaikka he eivät olleet kirkkokunta, he vaelsivat ympäriinsä, ja samoin tekee Jumalan kansa. Mutta minä haluan kulkea heidän kanssaan, liittyä heidän kanssaan heidän riveihinsä; ei heidän kirkkokuntaansa, vaan olla yhdessä heidän kanssaan Jumalan iankaikkisen Hengen asioiden ääressä, jossa, uskon kautta, minä olen vastaanottanut Pyhän Hengen kasteen. Jumala auttakoon minua aina omistamaan sellaisen asenteen.

⁹¹ Huomatkaa. Kun he liikkuiivat eteenpäin, me huomaamme, että Loot näki mahdollisuudet lihotetun karjan suhteen. Monet näkevät lihotetun lompakon mahdollisuudet. Monet näkevät paremman yhteiskunnallisen aseman mahdollisuudet. Hän näki muutaman ylimääräisen dollarin mahdollisuudet. Hän näki mahdollisuudet olla kaupungin pormestari. Koska hän oli muukalainen, ja melko älykäs mies, niin kuin hän oli: ”Ehkä minusta tulee kaupungin päämies.” Hän näki mahdollisuudet, koska ne olivat hänen edessään. Mutta hän ei nähnyt tulta, jonka oli määrä tuhota tuo maa. Hän ei selvittänyt sitä, että maa oli täynnä syntiä, ja Jumalan täytyisi tuhota se.

⁹² Ja nykyään ihmiset koettavat ratkaista asian sanomalla: ”Oletko sinä . . .?”

Minä sanon: ”Oletko sinä kristitty?”

⁹³ He sanovat: ”Minä olen amerikkalainen.” Sillä ei ole sen enempää tekemistä sen kanssa, kuin että yritetään sanoa varikselle, että se olisi sammakko. Sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa.

⁹⁴ Se tullaan tuhoamaan, koska Jumala on vanhurskas. Ja jos Amerikka selviää synteineen, vanhurskas ja korkein, pyhä Jumala on velvollinen herättämään kuolleista Sodomian ja Gomorran ja pyytämään heiltä anteeksi, että heidät poltettiin syntiensä tähden; jos Hän antaa meidän selvitä niiden kanssa.

⁹⁵ Jos Hän sallii teidän päästä taivaaseen vääryyden tekojenne tähden, Hänen täytyy herättää Ananias ja Safira ja antaa heille toinen tilaisuus. Hänen varmasti täytyisi. Mutta Hän on vanhurskas. Ananias näki rahansa. Pietari näki Kristuksen.

⁹⁶ Oi voi! Loot ei nähnyt lastensa tuhoa tuossa paikassa.

97 Monet teistä, tänä päivänä, jotka pidätte kiinni näistä vanhoista muodollisista uskontunnustuksista ja asioista, te ette näe nuorisorikollisuutta ja lastenne tuhoutumista. Te ette näe tyttärtänne porttolassa. Te ette näe poikaanne juoppona tai korttipöydässä jossakin.

98 ”Koska maa on hyvin kosteaa.” Eikä syntiin kosketa. Hän ei nähnyt vaimoansa, kaikkien seurojen päätä, muuttuneena suolapatsaaksi, hänen katsellessaan. Hän ei nähnyt pakenevansa täpäristi pieneen kaupunkiin jonnekin, henkensä edestä. Hän ei nähnyt sitä, koska hän katsoi vain sitä, mitä hän näki edessään.

99 Mutta, Abraham, hän ei pannut merkille tuota hyvin kosteaa maata, sillä hän nosti silmänsä ja näki huomisen, sillä hän perisi kaiken. Todellinen kristitty tänä päivänä kohottaa katseensa ja näkee Kristuksen lupauksen: ”Autuaita ovat nöyrät, sillä he saavat periä kaiken. He tulevat perimään maan.” Todellinen kristitty, uskon kautta, katsoo ylös ja näkee sen. Kutsu häntä miksi haluat. Hän kohotti katseensa. Ja kun hän teki sen, Jumala sanoi: ”Abraham, kulje läpi maan, se on kokonaan sinun.” Uskon kautta Abraham teki tämän; sama usko, joka Mooseksella oli.

100 Sen kirjoitti eräs kommentoija, joka sanoi tämän. Ajattelin, että ne olivat mitä kauneimmat sanat. Että Abra-...”Moses otti parhaimman asian maailmassa ja laittoi sen yhteen vaakakuppiin; ja pahimman asian uskonnosta, ja laittoi sen toiseen vaakakuppiin; ja uskonnon pahin asia painoi enemmän kuin se, mikä on parasta maailmassa.”

101 Samoin on tänä päivänä, että jos meitä kutsuttaisiin joksikin, miksi haluaisimmekaan tulla kutsutuksi, ”fanaatikoiksi,” tai ”jumalallisiksi parantajiksi,” tai ”hihhuleiksi,” tai miksi tahansa he haluavatkin kutsua. Pahin, mitä me olemme, tulee painamaan enemmän kuin paras, mitä maailmalla on tarjottavana. Ette halua tulla kutsutuksi ”vanhanaikaiseksi, vanhaksi hölmöksi, fanaatikoksi.” Se on parempi kuin paras asia, mitä pahlolaisella on tarjota teille. Varmasti se on oleva.

102 Moses arvosti Kristuksen pilkkaa. Hän näki ennalta Kristuksen. Myöhemmin hän puhui joitakin todella innoittavia sanoja Hänestä. ”Katsokaa, Herra, teidän Jumalanne, herättää minun kaltaiseni profeetan.” Hän tiesi. Hän näki Hänet ennalta, ja piti Hänen pilkkaansa suurempana rikkautena kuin kaikkea maailman loistoa.

103 Kristitty ystävä, tänä päivänä, etkö sinä voi tehdä sitä? Ja huolimatta kaikesta maailman loistosta ja suosiosta, uskon kautta me näemme Hänet, joka antoi lupauksen. Ja huonoinkin seurakunta tänään, kaikessa tilassaan, kuitenkin se ylittää kaiken, mitä pahlolainen voi tarjota sinulle. Jos me olemme hajalle revittyjä, jos meidät on hajotettu kappaleiksi, jos me olemme hämmentyneitä ja hajotettuja, kirkkokunnissa ja

fanaattisuudessa, se ylittää kaiken, mitä pahalainen voi tarjota sinulle. Varmasti.

¹⁰⁴ Hän piti Kristuksen pilkkaa suurempana rikkautena kuin kaikkia Egyptin aarteita. Sitten hänen täytyi tehdä jotakin. Hän hylkäsi Egyptin. Oi, minä rakastan tuota sanaa. Hän hylkäsi Egyptin. Katsokaahan, hän katsoi samasta ikkunasta, mutta hän katsoi eri tavalla kuin faarao. Mitä jos faarao olisi voinut nähdä oman loppunsa? Entä jos faarao olisi nähnyt kansansa hukkuvan? Mooses näki sen. Kuinka? Tieteenkö kautta? Uskon kautta Mooses näki sen. Kaikki, mitä hän teki, tapahtui uskon kautta, koska Jumala lupasi Aabrahamille, hänen isälleen, että Hän—Hän vierailisi tämän kansan luona neljänsadan vuoden kuluttua, ja veisi heidät ulos. Ja uskon kautta, Mooses uskoi sen Sanan, jonka Jumala sanoi, ja tunsu itsensä, uskon kautta, valituksi johtajaksi tuomaan heidät ulos. Hän tiesi, missä hän oli. Hän otti paikkansa mutakuopissa, mudan tallajana, ja piti Kristuksen pilkkaa suurempana rikkautena kuin istumista Egyptin valtaistuimella. Hän otti. . . Hän ei koskaan sanonut: ”Minä tunnen myötätuntoa sitä kohtaan.” Hän otti heidän paikkansa ja lähti heidän mukaansa! Kunnia. . . Hän otti heidän paikkansa. Me menimme heidän kanssaan.

¹⁰⁵ Ei ihme, että innoitettu kirjoittaja sanoi:

Minä valitsen Herran halveksittujen harvojen tien,
 Olen aloittanut Jeesuksen kanssa, nyt minä kuljen loppuun saakka.
 Olen matkalla Kanaanin maahan. (Varmasti.)

¹⁰⁶ Mooses. Joku sanoi, että Mooses oli mieluummin, kun hän olisi voinut olla faaraon poika ja omistaa maailman loiston, hän olisi mieluummin Abrahamin poika kuin faraon poika. Abrahamin poika, halveksittu, kuin olla kuninkaan, faraon poika.

¹⁰⁷ Minä olisin mieluummin Herran Jeesuksen poika, ja Hänen kanssapalvelijansa, ja otan paikkani tämän maailman hylättyjen ihmisten joukossa, kuin että olisin tämän suuren Amerikan Yhdysvaltojen presidentti, tai olisin Elvis Presley tai Pat Boone tai olkoon kuka tahansa. Minä valitsen oman tieni.

¹⁰⁸ Nuorten naisten tulisi valita oma tiensä. Sen sijaan, että olisit Mary Pickford tai joku suuri elokuvatähti, joku revyytyttö, valitkaa kulkea Herran halveksittujen harvojen kanssa.

¹⁰⁹ Minä olisin mieluummin saarnaaja saarnatuolissa, saarnaten Kristuksen tutkimattomista rikkauksista, kuin olisin Hollywoodin elokuvatähti tai suurin henkilö maan päällä. Jos minun täytyisi syödä niukasti, kerjätä, tai mitä tahansa minun täytyisi tehdä, minä kuljen Herran kansan kanssa. Uskon kautta minä teen sen. Minulle on tarjottu mahdollisuuksia. Mutta, Jumalan armon kautta, minä silti näen uskon kautta.

Uskon kautta minä voin nähdä sen kaukaa;
Ja meidän Isämme odottaa tien päässä,
valmistaakseen meille asuinpaikan siellä.

110 Eräs tuloverotuksen mies sanoi eräänä päivänä: ”Miksi te luovutitte kotinne tuolle seurakunnalle? Mikä sai sinut antamaan kahdenkymmenenviidentuhannen dollarin kodin tuolle pienelle, roskan näköiselle tabernaakkelille?

111 Minä sanoin: ”Se ei ollut seurakunta, jolle minä annoin sen. Kyse on siellä olevista ihmistä.” Minulla ei ole mitään tämän maailman omaisuutta. Jokainen penni rahaa, jonka olen koskaan ottanut, luovutetaan tälle seurakunnalle. Miksi? Uskoni on Jumalassa, eikä tämän maailman asioissa. Minun kiintymykseni ovat ylhäällä. Ja minä uskon, että te kaikki olette samanlaisia, jos te olette oikeassa suhteessa Jumalaan. Se on totta, että te olette. Me vastaanotamme uskon kautta. Me uskon kautta uskomme Jumalaan.

112 Mooses, hänen täytyi tehdä valinta. Ja sitten hänen täytyi, valinnan tehtyään, hänen täytyi taistella uskossa silloin, sillä hän ei pelännyt kuninkaan vihaa. Nyt, inhimillisesti, hänellä oli oikeus pelätä vihaa. Hänellä oli oikeus pelätä kuninkaan vihaa, mutta hän ei pelännyt. Hän ei tehnyt sitä, koska hänellä oli tehtävä tehtävänä, ja hänellä oli tehtävä suoritettavana. Eikä hän välittänyt siitä, mitä kuningas sanoi siitä. Hän valitsi Hänen tiensä kuitenkin.

113 No niin, faarao, tietenkin, kun hän näkee kärsineensä tappion, hän halusi antaa Moosekselle ja lapsille . . . Hän sanoi: ”Hyvä on, minä kerron teille, mitä teen. Te kaikki pysykää vain siinä maassa ja menkää ja uhratkaa Jumalallenne.”

114 Sillä tavalla paholainen toimii. ”Voi, te voitte olla uskonnollisia. Miksi te ette menisi ja liittyisi johonkin seurakuntaan? Teidän ei tarvitse tehdä kaikkia näitä asioita.” Mies sanoo vaimolleen . . .

115 Vaimo sanoo: ”Aviomies, minä olen pelastunut. Ei enää manikyryriä tai huulipunaa ja muuta. Ei enempää tätä. Ei enää juhlia. Ei enää näitä seurapiiriasioita. Minä olen ulkona siitä! Minä laitan aikani Sanan lukemiseen, kodista huolehtimiseen.”

116 ”Nyt, katsohan, rakas. Sinä, sinä voit olla uskonnollinen, hyvä on. No niin, katsokaahan, sinä, mene sinä *tänne*. Sinulla on väärä seurakunta.”

117 Ei, sinulla ei ole. Sinä olet oikeassa paikassa. Jos teillä on saarnaaja, joka saarnaa sitä teille, teidän pitäisi pysyä sen kanssa. Tutkikaa Kirjoituksia ja selvittäkää, onko se totta.

118 ”Voi,” hän sanoi: ”mene *tänne*. Heidän ei—heidän ei tarvitse tehdä sitä täällä. Näettekö? He eivät tee tätä täällä.” Se on se tapa . . . ”Menkää vain noin pitkälle.” Mutta hän ei halua teidän lähtevän pois maasta. Sillä tavalla paholainen tekee. Hän ei

halua teidän tulevan pois maailman asioista; vaan tuoda vain maailman sisälle seurakuntaan.

¹¹⁹ Eräänä päivänä, ajaessani tietä pitkin, laitoin radioni päälle. Ja siellä oli laulu, ja minä jatkoin kuuntelemista, ja minun täytyi kuunnella, melkeinpä tuo laulu loppuun, ennen kuin saatoin sanoa, oliko se ehdottomasti uskonnollinen laulu, vaiko paholainen yrittämässä laskea Jumalan asiat maailman tasolle. Te ette voi tehdä sitä! Jumala olkoon armollinen!

¹²⁰ Minä en välitä siitä, kuinka monta albumia Elvis Presley äänittää kaikista hyvistä uskonnollisista lauluista. Hän on yhä paholaisen riivaama. Hän lähetti enemmän lapsia helvettiin ja kaikki suuntaukset, jotka minä tiedän koko maailmassa tänä päivänä. Pat Boone ja muut heistä, hän kuuluu Kristuksen kirkkoon; ja Elvis Presley, helluntailainen; he ovat Juudas Iskariot noiden miesten hahmossa. Paholainen yrittää tuoda Jumalan ylhäiset asiat, jotta he voivat sekoittaa ne *täällä*. Ihmiset eivät katso ylös *tämän* yläpuolelle. He vain katsovat *tänne*, sanoen: ”No, se on aivan sama.” Se ei ole sama. Lähtekää pois tuosta maasta.

¹²¹ Hän sanoi: ”Te voitte mennä muutaman päivämatkan päähän. Ja kun menette, pysykää tässä maassa.” Varmasti, hän tiesi, että he tulisivat takaisin. Sitten hän huomasi, ettei se toimisi, joten hän ajatteli jotakin muuta. Hän sanoi: ”Minäpä kerron teille, mitä tehdä. Menkää minne tahansa haluatte mennä, mutta jättäkää kaikki vaimonne, kaikki lapsenne ja kaikki karjanne *tänne*. Jättäkää heidät tänne ja lähtekää.” Koska hän tiesi, että heidän omaisuutensa oli siellä, se houkuttelisi heidät takaisin.

¹²² Ja niin paholainen sanoo teille. Niin kauan kuin te jätätte joitakin maailman asioita riippumaan kiinni itsessänne, te yhä haluatte tupakoida, te haluatte juoda, haluatte pukeutua niin kuin maailma, se on juuri kuten paholainen haluaa.

¹²³ Olen kuullut niin paljon luopumuksesta. Minä en usko, että on niin paljon luopioksi tulemista, kuin ihmiset luulevat. He vain jättävät liian paljon omaisuutta Egyptiin houkuttelemaan heidät takaisin, siinä kaikki. Luopioksi tuleminen ei ole sitä, mitä he sanovat sen olevan. Te jätitte liian paljon maailmaa sinne, se houkuttelee teitä.

¹²⁴ Veljet, minä sanon teille, kun Israel oli valmiina keskiyöllä, heillä oli kaikki, mitä heillä oli tässä maailmassa, pakattuna ja valmiina lähtöön.

¹²⁵ Jumala lähetä meille sellainen herätys. Me pakkaamme kaiken ja valmistaudumme lähtöön. Keskiyön huuto on tulossa: ”Menkää ulos Häntä vastaan.” Teillä on parasta olla kaikki pakattuna. On parempi, ettei teillä ole mitään tästä maailmasta, mikä houkuttelee teitä takaisin, mitään siteitä, jotka pitävät teitä kiinni. Pakatkaa. Valmistaudutaan. Me olemme matkalla.

126 Ja tiedättekö mitä? Minä sanon teille, että he olivat niin uskollisia Jumalalle, kunnes faarao kiihtyi keskiyöllä niin, että hän sanoi: ”Menkää pois! Menkää pois ja alkakaa mennä. Ottakaa kaikki, mitä teillä on ja menkää!”

127 Olen niin iloinen, että ihminen voi elää niin lähellä Jumalaa, kunnes paholainen ei tiedä, mitä tehdä hänen kanssaan. Se on totta. Menkää pois! Lähtekää liikkeelle! Totelkaa Jumalaa!

128 Uskon kautta hän näki lupauksen. Mudan tallaaajia tai ei, hän valitsi kulkea Herran halveksittujen harvojen kanssa. Faarao sanoi: ”Ota kaikki, mitä sinulla on ja mene pois täältä! Minä en tiedä, mitä tehdä sinun kanssasi.” Hän oli niin uskollinen Jumalalle, uskon kautta.

129 Usko tekee ihmeitä, jos sinä pysyt uskollisena Jumalalle. Uskon kautta me näemme Hänet.

Meidän aikamme on lopussa; myöhässä jo.

130 Mutta, uskon kautta, tänä aamuna, kohottakaa katseenne. Älkää katsoko, mitä ympärillänne on, tässä nykyaikaisessa maailmassa, vaan katsokaa ja nähkää Hänet, joka on antanut lupauksen. Raamattu sanoi: ”Me emme nyt näe kaikkea täydellisesti, mutta me näemme Jeesuksen.” Katsokaa Häneen tänä aamuna ja teidän tapanne muuttuvat.

131 Kun kumarramme päämme, vain hetkeksi, rukouksen sanaa varten. Lisätköön Herra siunauksensa Sanomaan.

132 Ajatelkaa nyt sydämessänne. Oletteko katselleet maailman asioita? Uskon kautta, näettekö te Jeesuksen? Katsotteko suosiotanne, seurakuntaanne? Mikä on teidän sosiaalinen asemanne maailman suhteen? Vai näettekö Jeesuksen, joka säälien asettui Majesteetin oikealle puolelle Korkeudessa, Joka kärsi marttyyrina, vanhurskas väärin puolesta? Ettekö te voi kohottaa katsettanne ja nähdä tuon Elämän puun tuolla? Sitten, jättäkää tämä tieteen ja tiedon puu ja palvelkaa Häntä.

133 Haluaisitteko tulla muistetuksi rukouksessa ennen kuin rukoilet? Kohottakaa kätenne, minkä tahansa pyynnön tähden, joka teillä voi olla tarpeena. Jumala siunatkoon teitä. Hän näkee kaikkien teidän kätenne.

134 Jos sinä olet syntinen, kohota katseesi ja katso nyt. Jos te olette olleet välinpitämättömiä, jos teillä on ollut pieniä riitoja ja pieniä asioita, mitä merkitystä sillä on? Sinä tulet kuolemaan jonakin näistä päivistä. Minä päivänä? Ehkä tänään! Te ette tiedä. Tunnin päästä sinä saatat olla helvetissä, tai saatat olla taivaassa. Mutta teidän on nyt valittava. Jos elämässasi on jokin, mikä ei ole oikein, valitse nyt, uskon kautta.

135 Te sanotte: ”No, jospa minä vain pääsen tasoihin tuon naisen kanssa! Jospa minä voin päästä tasoihin tuon miehen kanssa!” Riippumatta siitä, mitä he tekivät, valitkaa Elämä. Valitse Elämä.

136 Sillä Jeesus sanoi: ”Jos te ette sydämestänne anna anteeksi jokaiselle heidän rikkomustaan, niin ei teidän taivaallinen Isänne anna teille anteeksi.” Niinpä saattakaa se päätökseen. Jos sydämessasi on jotakin ketä tahansa ihmistä vastaan, syntistä tai pyhää, sinä olet helvetin tulen vaarassa.

137 Kohottakaa nyt katseenne. Mitä sinä näet, vihollisesi? Vai, näettekö te Pelastajanne? Mitä sinä katsot tänä aamuna?

138 Jos sinä olet sairas ja lääkärisi sanoo, että et voi parantua, kohota katseesi, ristille, missä Hän oli haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, Hänen haavojensa kautta meidät parannettiin. Älkää katsoko sitä mitä lääkäri sanoo; hän työskentelee tieteessä. Usko toimii Hengen ja Jumalan valtakunnassa. Ajatelkaamme näitä asioita nyt, kun olette nostaneet kätenne. Jumala on nähnyt ne.

Rukoilkaamme.

139 Oi iankaikkinen Jumala, tämän palvonnan hiljaisuudessa nyt, kun Sanoma on tuotu julki, älä anna noiden Sanasi siementen, Herra, pudota kiviseen maahan. Älä anna Sanoman, Herra, langeta ohdakkeisiin, orjantappuroihin, että tämän elämän huolet (kuten Lootilla) voisivat tukahduttaa sen, lopussa, tullen hylkiöksi. Mutta, oi siunattu Jumala, anna sen langeta hyvään, hedelmälliseen maahan, katuviin sydämiin. Ja minun päälleni myös, Herra, että me kaikki voisimme katsoa Jumalan kiikarin läpi, ja nähdä Herran Jeesuksen hyljätyn seurakunnan, hyljättyt ihmiset, hyljätyn tien, ja suo meidän vaeltaa tätä ihanaa tietä.

140 Niin kuin Mooses, hän ei tiennyt, minne hän oli menossa. Ihmiset eivät tienneet, minne he olivat menossa. He eivät tienneet, mitä tietä kulkea. He vasta lähtivät liikkeelle.

141 Ja, oi Herra Jumala, kun tätä kaunista laulua soitetaan, uskon kautta me voimme nähdä tuon kaukaisen maan. Olkoon vain nyt niin, että miehet ja naiset täällä eivät ajattele sitä, mitä maailma tulee sanomaan, tai kuinka heidän tulee käymään. Nouskoot he vain hengessään, ja lähtekööt liikkeelle.

142 Mooses seurasi valoa, ja se johti hänet lupauksen maahan. Hän ei tiennyt, minne hän oli menossa, mutta hän vain vaelsi valossa, tuohon maahan, joka oli kauniimpi kuin päivä.

143 Suo Herra, tänään, että monet täällä tulevat vaeltamaan Kirjoitusten valossa ja Pyhän Hengen yhteydessä, ja seurakunnan kanssa; seurakunta, esikoiset, vastasyntyneet lapset, jotka ovat vastaanottaneet Kristuksen, ja täyttyneet Pyhällä Hengellä, Hengen johtamina. Vaeltakaamme tässä keskinäisessä yhteydessä, yhdessä, Jumalan säädösten äärellä, palvelen Häntä kasteessa, kuuliaisena Hänen kuolemalleen, hautaamiselleen ja ylösnousemukselleen. Suo meidän palvella Häntä Hänen käskyssään: ”Odottakaa Jerusalemissa, kunnes teidät puetaan voimalla korkeudesta.” Suo meidän palvella

Häntä jumalallisessa parantumisessa, rukoillen sairaiden puolesta. Suo meidän palvella Häntä ehtoollisessa, leivän murtamisessa, sydämen yksinkertaisuudella, keskinäisessä yhteydessä Jumalan Sanan äärellä. Suo meidän palvella Häntä kaikissa Hänen jumalallisissa määräyksissään, kunnes tuo Maa tulee näkyviin. Suo se, Herra. Kuule rukouksemme, kun me nyt jätämme sen kaiken Sinulle Herran Jeesuksen nimessä.

¹⁴⁴ Nyt päämme kumarrettuina, hiljaisesti, hitaasti, laulakaamme vain tämä laulu. Nyt, tämä on palvontaa. Sanoma on ohitse. Älkää kukaan lähtekö. Olkaa vain hiljaa. Palvotaan.

¹⁴⁵ Sanoma on oikaiseva. Ajatelkaa nyt, mitä olette tehneet, mitä teidän olisi pitänyt tehdä, mikä teki teistä sen, mitä te olette tänään. Se, mikä saa teidät tuomituksi tänään, johtuu siitä, että te teitte jotakin eilen. Mitä se tulee olemaan huomenna? Korjatkaa se tänään, ja huomenna te tulette olemaan vapaat. Näettekö? Teidän täytyy tehdä valinta. Kuinka te voitte tehdä sen? ”Uskon kautta minä päästän nyt irti kaikesta. Minä päästän nyt irti, ja jonakin päivänä minä menen sinne.”

Suloisessa tulevaisuudessa,
Me tapaamme tuolla kauniilla . . .

Palvokaa vain Herraa hengessänne nyt.

Suloisessa tulevaisuudessa,
Me tapaamme . . .

Tuo halveksittu seurakunta, raskaasti vaeltava, mutta me tapaamme jonakin päivänä.

Ylhäällä olevalle anteliaalle Isällemme,
Me osoitamme ylistyksemme,
Hänen rakkautensa suurenmoisesta lahjasta,
Ja siunauksista, jotka pyhittävät meidän . . .

Herran harvojen halveksittujen kanssa, uskon kautta, minä valitsen.

Suloisessa (suloisessa) tule . . .
(tulevaisuudessa)

Me tapaamme tuolla kauniilla rannalla;
(tulevaisuudessa)

Suloisessa (suloisessa) tulevaisuudessa,
Me tapaamme tuolla kauniilla rannalla.

Siellä on maa, joka on . . .

Palvokaa vain Häntä. Tämä on palvontaa.

. . . kautta minä voin nähdä . . .

Uskon kautta minä teen valintani.

Oi, Isä odottaa . . .

¹⁴⁶ Minä näen kaikki Herran omat siellä, veli George, veli Seward, kaikki pyhät.

. . .meille asuinpaikan siellä. (Kyllä, Herra!)
 . . .suloisessa . . .

¹⁴⁷ Hänen isänsä, Howard, Edward, kaikki vanhat pyhitetyt ystävät, jotka kulkivat tuon tien siellä kauan sitten.

Suloisessa (Kyllä, Herra!) tulevaisuudessa
 (tulevaisuudessa),

Me tapamme tuolla kauniilla rannalla.

Me laulamme tuolla kauniilla . . . (Oi Jumala!)

Siunattujen sointuvia lauluja, (Kunnia
 Jumalalle!)

. . .ei murehdi enää,

Ei huokaustakaan levon siunauksiin.
 (Rauhallinen paikka!)

Suloisessa, suloisessa tulevaisuudessa . . .
 (tulevaisuudessa)

Me tapamme tuolla kauniilla . . .

58-0720M Uskon kautta Mooses
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana U.S.A.

FINNISH

©2025 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Tekijänoikeustiedote

Kaikki oikeudet pidätetään. Tätä kirjaa voidaan tulostaa kotitulostimella henkilökohtaiseen käyttöön tai jaettavaksi ilmaiseksi Jeesuksen Kristuksen evankeliumin levittämiseksi. Tätä kirjaa ei saa myydä, monistaa suuressa mittakaavassa, laittaa verkkosivuille, tallentaa hakujärjestelmään, kääntää muille kielille, tai käyttää rahan keräämiseen ilman nimenomaista Voice Of God Recordingsin kirjallista lupaa®.

Saadaksesi lisätietoja tai muita saatavilla olevaa materiaalia, ota yhteyttä:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org